

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

29 JUNI 1981

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer W. Seeuws C.S. —

houdende wijziging van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen

VERSLAG

namens de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming, sport en toerisme uitgebracht door de heer 1. Egelmeers

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw G. Dielens.

Vaste Zeden : de heren P. Breyne, F. Cornelis, Constant De Clercq, mevrouw G. Dielens, de heren M. Olivier, Renaat Peeters, mevrouw A. Rommel-Souvagie, de heren André Rutten, A. Smets, mejuffrouw C. Smitt, de heren J. Vangeel, R. Vannieuwenhuyze ;

de heer H. Adriaenssens, mevrouw J. Adriaenssens, de heren E. Baldewijns, 1. Egelmeers, W. Seeuws ;

de heren M. De Coster, O. Van Den Broeck, J. Van De Velde, F. Verberckmoes ;

de heren Walter Peeters, C. Van Elsen.

Plaatsvervangers :

mejuffrouw M. De Weweire, de heren A. Diegenant, L. Lenaerts, mevrouw M.L. Maes-Vanrobaeys, mevrouw M. Smet, de heer R. Windels ;

de heren L. Hancké, J. Houben, J. Van den Eynden ;

de heren A. De Winter, 1. Van Belle ;

de heer J. Caudron.

Zie :

106 (1980-1981)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nrs. 2 tot 4 : Amendementen
- Nr. 5 : Subamendement
- Nr. 6 : Amendement

DAMES EN HEREN,

Het voorliggend voorstel van decreet gaat uit van dezelfde bekommernis als het voorstel van decreet van de heer Van Elsen (Stuk 73 (1980-1981) – Nr. 1), namelijk vermijden dat de gemeenten verplicht investeren in dure sportinfrastructuur (het gaat hier inzonderheid om zwembaden) om te voldoen aan de vereisten gesteld voor de subsidiëring van een sportfunctionaris, wanneer die gemeenten de bestaande sportinfrastructuur in een naburige gemeente zouden kunnen gebruiken.

Het is trouwens naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van de heer Van Elsen in uw commissie dat de heer Seeuws een voorstel van decreet heeft ingediend. Aangezien het hier gaat om de wijziging van een bestaand decreet – een andere wijziging dan die door de heer Van Elsen voorgesteld –, was het voor de heer Seeuws onmogelijk het voorstel van decreet van de heer Van Elsen te amenderen en diende hij een nieuw voorstel van decreet in. De heer Van Elsen heeft de twee eerste artikelen van zijn voorstel van decreet ingetrokken.

Anders dan de heer Van Elsen die zowel artikel 2, § 2 als artikel 4, 2 wenste te wijzigen, stelt de heer Seeuws voor een lid toe te voegen aan de eerste paragraaf van artikel 5 van het decreet van 7 december 1976.

Artikel 5 van dit decreet bepaalt dat voor de subsidiëring van de wedde van sportfunctionaris, het erkend gemeentelijk sportcentrum onder meer een overdekt zwembad van minimum 96 m² wateroppervlakte moet bevatten.

Het is de bedoeling van de indiener, na een opportuïteitsonderzoek waaruit blijkt dat de bouw van een nieuw overdekt zwembad niet gerechtvaardigd zou zijn, de gemeente de mogelijkheid te bieden te bewijzen dat zij het gebruiksrecht heeft van een overdekt openbaar zwembad in een naburige gemeente.

Algemene bespreking

Vooraf wordt door een lid de vraag gesteld waarom in punt 2 van artikel 5 van het voorstel van decreet, voor de sporthal 480 m² speeloppervlakte wordt aangehouden en niet de gebruikelijke norm 420 m² speeloppervlakte. De Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap antwoordt dat 480 m² de specifieke norm is voor een sporthal, waarbij voor ogen moet worden gehouden dat 480 m² de minimumafmeting is voor de afbakening van een gewoon basketveld met uitloopzone.

Voor de subsidiëring van turnzalen in lagere scholen geldt op dit ogenblik inderdaad een norm van 420 m², ofschoon thans gedacht wordt aan het overschakelen naar een nieuwe norm, met name 448 m².

Nadien ontstaat een ruime discussie over de vraag te weten of de voorgestelde regeling noodzakelijk beperkt moet blijven tot de rijks-, provinciale en gemeentelijke zwembaden, dan wel of ook privé-zwembaden kunnen aangezocht worden om de behoeften inzake zwemmen op te vangen.

Wat het begrip openbare infrastructuur betreft wenst een lid te beklemtonen dat dit ook de infrastructuur toebehorend aan een intercommunale zou moeten omvatten.

Hij herinnert eraan dat hij in die zin een amendement indiende op het voorstel van decreet van de heer Van Elsen (Amendement Verberckmoes – Stuk 73 (1980-1981) – Nr. 2).

Aangezien de heer Van Elsen de artikelen 1 en 2 van zijn voorstel van decreet introk, vervalt het amendement op artikel 2 van dit voorstel.

De commissie wenst echter tegemoet te komen aan de zorg van het lid en gaat erover akkoord dat ook intercommunale zwembaden in aanmerking kunnen komen ten einde te voldoen aan de vereisten voor subsidiëring van een sportfunctionaris.

Verschillende leden zijn van oordeel dat de nieuwe uitzonderingsregeling ruim moet worden opgevat en dienen een amendement in om in de voorlaatste regel van artikel 2 van het voorstel van decreet de woorden, „rijks- ,provinciaal- of gemeentelijke” weg te laten. Bovendien moet niet noodzakelijk in een naburige gemeente uitgekeken worden naar een beschikbaar zwembad. Ook in de eigen gemeente kan gebruik gemaakt worden van een beschikbaar privé-zwembad (Amendement Breyne c.s. – Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 2).

Een lid wijst erop dat in het regeerakkoord voor de Vlaamse Executieve van 30 oktober 1980 de nadruk wordt gelegd op een noodzakelijke coördinatie en samenwerking tussen steden, provincies, gemeenten en onderwijsnetten inzake de planning van sportinfrastructuur. Een grotere rationalisatie van de inplanting van zwembaden op streekniveau dringt zich om financiële en exploitatieredenen meer dan ooit op.

De heer Breyne trekt zijn amendement (Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 2) in en dient een nieuw amendement in op de tekst van het voorstel van decreet (Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 3) waarin hij een onderscheiden regeling voorstelt voor enerzijds gemeenten met minder dan 20.000 inwoners en anderzijds gemeenten met tenminste 20.000 inwoners.

Dit amendement strekt ertoe het laatste lid van artikel 2 te vervangen door wat volgt :

„De voorwaarde sub 1 geldt niet voor de gemeenten met minder dan 20.000 inwoners. Voor de gemeenten met ten minste 20.000 inwoners kan de Minister voor wat betreft de voorwaarde sub 1 in uitzonderlijke gevallen, wanneer een opportu-niteitsonderzoek uitwijst dat het bouwen van een overdekt zwembad niet gerechtvaardigd is in één van deze gemeenten, na advies van de Nederlandstalige afdeling van de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens, beslissen de wedde van de sportfunctionaris te betoelagen voor zover de inrichtende overheid kan bewijzen dat de behoeften van het schoolzwemmen en van de bevolking op voldoende wijze ingelost worden door het bij overeenkomst vastgesteld eigendom, genot of gebruik van een ander overdekt zwembad in de eigen of een nabijgelegen gemeente”.

Een ander lid dient een amendement in met dezelfde strekking (Amendement Van Elsen – Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 4) waarbij echter het niet-relevante onderscheid tussen de gemeenten met minder dan 20.000 inwoners en anderzijds gemeenten met 20.000 inwoners en meer wegvalt. Hij wenst echter de uitzonderingsregeling niet in fine van artikel 2 te plaatsen maar wel onmiddellijk na punt 1, waar het logisch bij aansluit.

Uit de discussie in commissie blijkt dat er een consensus is omtrent volgende punten :

– om te voldoen aan de vereisten gesteld voor de subsidiëring van een sportfunctionaris zijn de gemeenten niet verplicht zelf in een zwembadinfrastructuur te investeren als zij voor de zwembehoefte in een naburige gemeente terecht kunnen ;

– dit kan pas na een opportuiniteitsonderzoek ;

– en na een advies van de Nederlandstalige afdeling van de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens.

Blijft het grote discussiepunt waarover de commissieleden het oneens zijn : welke zwembaden komen in aanmerking ? Volgens een eerste strekking : alleen de gemeentelijke, intercommunale, provinciale en rijkszwembaden in naburige gemeenten ; volgens een andere strekking : naast deze openbare, ook privé-zwembaden uit de eigen of een naburige gemeente.

De verdedigers van de eerste strekking brengen volgende argumenten naar voor.

1. De geest van het oorspronkelijke decreet dat men thans wil wijzigen, is een voldoende door de overheid beheerde sportinfrastructuur ter beschikking te stellen van de bevolking.

2. De toegankelijkheid van deze sportinfrastructuur voor eenieder moet gewaarborgd zijn. Derhalve wordt het gebruiksrecht van de gemeenten best beperkt tot rijks-, provinciale of gemeentelijke zwembaden. Indien immers ook privé-zwembaden worden gebruikt dan voert men een ernstige drempel in, die niet strookt met de geest van het decreet.

De leden van de tweede strekking zijn van oordeel dat buiten openbare zwembaden ook „niet-openbare” zwembaden maximaal dienen te worden gebruikt. Sinds de fusies is het mogelijk dat er in een gemeente meer dan een zwembad is. Velen daarvan zijn deficitair bij gebrek aan animatie. Daarom dringt het rationeel gebruik van alle zwembaden, bijvoorbeeld schoolzwembaden, tijdens de avonduren en tijdens het weekend, zich op.

De Staatssecretaris wijst erop dat sportinfrastructuur zeer duur is geworden. Het is derhalve inderdaad aangewezen het voorstel van de heer Seeuws te verruimen tot andere dan door de overheid beheerde zwembaden.

Of de gemeenten een overeenkomst sluiten met een „openbaar” of een „niet-openbaar” zwembad is niet zo belangrijk. Het komt erop aan de juiste modaliteiten voor deze overeenkomst te bepalen.

Een lid wenst de twee tegenstrijdige stellingen te verzoenen en stelt voor te opteren voor een zo ruim mogelijk benutten van de aanwezige zwembadinfrastructuur waarbij men preciseerd dat eerst de „openbare” infrastructuur moet uitgeput worden vooraleer de „niet-openbare” aan bod komt.

Men zou bepaalde modaliteiten voor de gebruiksovereenkomsten kunnen voorschrijven om tegemoet te komen aan de bezwaren van mogelijke „ontoegankelijkheid” van de niet-openbare infrastructuur.

De meeste leden voelen voor deze oplossing en een subamendement wordt ingediend op de laatst voorliggende tekst die in fine zou luiden : „.... dat de behoeften van het schoolzwemmen en van de bevolking op voldoende wijze ingelost worden door het bij overeenkomst vastgesteld eigendom, genot, of gebruik van een rijks-, provinciaal, intercommunaal of gemeentelijk zwembad of bij ontstentenis hiervan een ander zwembad in de eigen of een nabijgelegen gemeente” (Subamendement Van Elsen – Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 5).

De indiener van het voorstel van decreet is van oordeel dat deze tekst onvoldoende waarborgen geeft inzake toegankelijkheid van niet-openbare zwembadinfrastructuur en dient volgend amendement in :

„... dat de zwembehoeften van de schooljeugd en van de bevolking op voldoende wijze ingelost worden door het bij overeenkomst vastgelegd gebruik- of genotsrecht van een **gemeentelijk**, een intercommunaal of een ander overdekt zwembad onder overheidsbeheer in een naburige gemeente.

Bij ontstentenis hiervan kan door een tijdelijke overeenkomst met een ander overdekt zwembad in de eigen, of in een naburige gemeente eveneens aan deze vereiste voldaan worden op voorwaarde dat het opportuniteitsonderzoek bewezen heeft dat de toegankelijkheid en de beheersvorm alle waarborgen biedt die een openbare instelling kenmerken” (Amendement Seeuws – Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 6).

Dit amendement expliciteert de garanties inzake toegankelijkheid van de privé-zwembaden.

Om een idee te hebben van de reële toestand inzake aantal en inplanting van zwembaden in het Vlaamse land geeft de indiener van dit amendement per provincie een overzicht van de „probleemgemeenten” ter zake, alsook een proeve van oplossing.

Zijns inziens zouden mits uitvoering van een aantal geplande zwembaden de meeste gemeenten terecht kunnen in een naburig openbaar zwembad.

Andere leden betwijfelen dit. Er is een verschil tussen theoretische mogelijkheden en praktische mogelijkheden. Het kan best zijn dat gemeentelijke zwembaden theoretisch de noden van een naburige gemeente kunnen opvangen. Doch praktisch zijn ze bijvoorbeeld inzake toewijzing van uren voor schoolzwemmen reeds **volzet**. Daarentegen zouden er wel nog beschikbare privé-zwembaden zijn. De uitbreiding van de uitzonderingsmaatregel tot alle zwembaden beantwoordt werkelijk aan een noodzaak.

Een lid vraagt wat de indiener van het amendement verstaat onder „**een** beheersvorm die alle waarborgen biedt die een openbare instelling kenmerken”. Kan men dit opleggen aan een privézwembad ? Is het de bedoeling van de indiener het Cultuurpact toe te passen op de beheersvorm van een **privé**-zwembad ? Bovendien is de term „tijdelijk” in samenhang met een „**overeenkomst**” overbodig vermits elke overeenkomst tijdelijk is.

Wat de „beheersvorm” betreft, wellicht is deze term slecht gekozen. Het gaat er alleen om te vermijden dat de **beheersinstantie** inzake de toegankelijkheid willekeurig zou optreden en eigenmachtig zou beslissen wie wel en wie geen toegang krijgt. Uiteraard is er geen sprake van de Cultuurpactwet toe te passen op het beheer van privé-zwembaden. Dit kan niet.

Een lid vraagt wat de betekenis is van de woorden : „bij ontstentenis hiervan”. Betekent dit bij ontstentenis van een zwembad of bij ontstentenis van een overeenkomst ?

Na nog een ruime gedachtenwisseling waarbij verschillende tekstvoorstellen werden gedaan verklaart de commissie zich akkoord over volgende tekst :

„Bij ontstentenis hiervan kan door een tijdelijke overeenkomst met een ander overdekt zwembad in de eigen, of in een naburige gemeente, eveneens aan deze vereiste worden voldaan. Voor de gebruikstijd waarop de overeenkomst betrekking heeft, moet dit zwembad alle waarborgen inzake **toegankelijkheid** bieden die een openbare instelling kenmerken”.

De interpretatie van sommige termen in deze tekst wordt op verzoek van de commissieleden in het verslag geëxpliciteerd.

„Bij ontstentenis hiervan” betekent zowel indien geen openbaar zwembad voorhanden is, als indien er geen ruimte

meer is in het uurrooster van het openbaar zwembad, evenals wanneer geen overeenkomst kan worden afgesloten.

„Tijdelijk” wordt door sommige leden overbodig geacht omdat een overeenkomst altijd tijdelijk is.

Andere leden staan erop dat dit woord behouden blijft. Immers het is duidelijk dat de overeenkomst met een ander, niet-openbaar zwembad slechts van tijdelijke aard kan zijn, in afwachting dat aan de geest van het decreet kan tegemoet gekomen worden door de oprichting van een gemeentelijk overdekt zwembad.

Sommige leden gaan wel akkoord met de toevoeging „tijdelijk” doch niet met de motivering ervan.

Inzake „toegankelijkheid” wordt gepreciseerd dat het opportuniteitsonderzoek ervoor moet waken dat het zwembad „bereikbaar en toegankelijk” is.

„Bereikbaar” betreft de ligging, de gemiddelde afstand en de bereikbaarheid met het openbaar vervoer.

„Toegankelijkheid” verwijst naar het wegwerken van eventuele drempels voor sommige gebruikers van verschillende bevolkingsgroepen, scholen van verschillende netten enzovoort.

Een aparte, rechtstreekse toegang tot het zwembad bijvoorbeeld, biedt naast deze noodzakelijke waarborgen eveneens personeel- en energiebesparende voordelen.

Dit neemt niet weg dat ruimte moet gelaten worden om bepaalde specifieke problemen te onderzoeken.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

De amendementen Breyne C.S. (Stuk 106 (1980-1981) – Nrs. 2 en 3) worden ingetrokken.

Het amendement van de heer Van Elsen (Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 4) en zijn subamendement (Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 5) worden ingetrokken. Het amendement van de heer W. Seeuws (Stuk 106 (1980-1981) – Nr. 6) wordt ingetrokken.

De tekst die ter stemming voorligt is de volgende :

„Artikel 5, § 1 van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen, wordt vervangen door wat volgt :

„Om in aanmerking te komen voor een weddetoelage voor een sportfunctionaris belast met de animatie moet het erkend gemeentelijk sportcentrum minimum bevatten :

1. een overdekt zwembad van minimum 96 m² wateroppervlakte ;

2. een sporthal van minimum 480 m² speeloppervlakte ;
3. vier openluchtsportvelden, bespeelbaar volgens de officiële reglementen van de desbetreffende nationale sportfederaties.

Voor wat-punt 1 betreft kan de Minister in uitzonderlijke gevallen, wanneer het opportuniteitsonderzoek door de bevoegde infrastructuurdienst van de Vlaamse Gemeenschap uitwijst dat het bouwen van een overdekt zwembad niet gerechtvaardigd is in deze gemeente, na advies van de Nederlandstalige afdeling van de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens, beslissen de wedde van de sportfunctionaris te subsidiëren, voor zover de inrichtende overheid kan bewijzen dat de zwembehoefte van de schooljeugd en van de bevolking op voldoende wijze ingelost worden door het bij overeenkomst vastgelegd gebruiks- of genotsrecht van een gemeentelijk, een intercommunaal of een ander overdekt zwembad onder overheidsbeheer in de eigen of in een naburige gemeente.

Bij ontstentenis hiervan kan door een tijdelijke overeenkomst met een ander overdekt zwembad in de eigen, of in een naburige gemeente, eveneens aan deze vereiste worden voldaan.

Voor de gebruikstijd waarop de overeenkomst betrekking heeft, moet dit zwembad alle waarborgen inzake toegankelijkheid bieden die een openbare instelling kenmerken.”

Dit artikel wordt eenparig aangenomen met 14 stemmen.

Eindstemming

Het gehele voorstel van decreet wordt eenparig aangenomen met 14 stemmen.

De Verslaggever,

1. EGELMEERS

De Voorzitter,

G. DIELENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Artikel 5, § 1 van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen, wordt vervangen door wat volgt :

„Om in aanmerking te komen voor een weddetoelage voor een sportfunctionaris belast met de animatie moet het erkend gemeentelijk sportcentrum minimum bevatten :

1. een overdekt zwembad van minimum 96 m² wateroppervlakte ;
2. een sporthal van minimum 480 m² speeloppervlakte ;
3. vier openluchtsportvelden, bespeelbaar volgens de officiële reglementen van de desbetreffende nationale sportfederaties.

Voor wat punt 1. betreft kan de Minister in uitzonderlijke gevallen, wanneer het opportuïteitsonderzoek door de bevoegde infrastructuurdienst van de Vlaamse Gemeenschap uitwijst dat het bouwen van een overdekt zwembad niet gerechtvaardigd is in deze gemeente, na advies van de Nederlandstalige afdeling van de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens, beslissen de wedde van de sportfunctionaris te subsidiëren, voor zover de inrichtende overheid kan bewijzen dat de zwembehoefden van de schooljeugd en van de bevolking op voldoende wijze ingelost worden door het bij overeenkomst vastgelegd gebruiks- of genotsrecht van een gemeentelijk, een intercommunaal of een ander overdekt zwembad onder overheidsbeheer in de eigen of in een naburige gemeente.

Bij ontstentenis hiervan kan door een tijdelijke overeenkomst met een ander overdekt zwembad in de eigen, of in een naburige gemeente, eveneens aan deze vereiste worden voldaan.

Voor de gebruikstijd waarop de overeenkomst betrekking heeft, moet dit zwembad alle waarborgen inzake toegankelijkheid bieden die een openbare instelling kenmerken”.
